

บทที่ 5

บทสรุป

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาอิทธิพลเป็นรายคู่ระหว่างการทำกับดักแล็กติกการกับการบริหารกำไร การวางแผนภาษีกับการบริหารกำไร การทำกับดักแล็กติกการกับการวางแผนภาษี และการทำกับดักแล็กติกการ การบริหารกำไร การวางแผนภาษีกับผลการดำเนินงาน รวมทั้งการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ของการทำกับดักแล็กติกการ การบริหารกำไรและการวางแผนภาษีที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สำหรับขอบเขตการศึกษาจะจำกัดเฉพาะปี พ.ศ.2553-2554 ซึ่งไม่รวมกลุ่มธุรกิจการเงินและกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ บริษัทที่อยู่ในกลุ่มที่กำลังอยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน และกลุ่มหลักทรัพย์ในตลาด เอ็ม เอ ไอ โดยใช้แบบประเมินการทำกับดักแล็กติกการที่ปรับปรุงมาจากของสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย, Ananchotikul (2006; Cheung, et al., 2007) ที่มีเกณฑ์การประเมินทั้งสิ้น 204 ข้อ การบริหารกำไรใช้ตัวแบบของ Kothari, et al. (2005) การวางแผนภาษี จะวัดค่าโดยใช้อัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) และผลการดำเนินงาน วัดค่าโดยใช้ Tobin's Q

การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้เทคนิคสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Analysis) การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) และการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ (Path Analysis) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยทั้งหมดมีความสอดคล้องกัน และสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานในภาพรวม ตามตาราง 26 ภาพ 6 และภาพ 9 ที่แสดงไว้ในภาคผนวก ดังนี้

ผลการวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุและการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ พบว่า ในภาพรวมข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกับตัวแบบทางทฤษฎี ($p = 0.401$, $\chi^2/df = 0.706$, $GFI = 1.000$, $CFI = 1.000$, $RMSEA = 0.000$, $RMR = 0.000$) ดังนี้

การทำกับดักแล็กติกการมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการวางแผนภาษี และการวางแผนภาษีมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการบริหารกำไร รวมทั้งการทำกับดักแล็กติกการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ขณะที่การบริหารกำไรและการวางแผนภาษี มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับผลการดำเนินงาน แม้ว่างานวิจัยนี้ไม่พบว่าการทำกับดักแล็กติกการมีอิทธิพลทางตรงกับการบริหาร

กำไร อย่างไรก็ตาม การกำกับดูแลกิจการก็มีอิทธิพลทางอ้อมในเชิงลบกับการบริหารกำไรผ่านการวางแผนภาษี ก่อปรกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ผ่านการบริหารกำไร และ/หรือการวางแผนภาษี นอกจากนี้ การวางแผนภาษีมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมในเชิงลบกับผลการดำเนินงาน ผ่านการบริหารกำไร

ส่วนตัวแปรควบคุม พบว่า ขนาดบริษัทมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการกำกับดูแลกิจการและการวางแผนภาษี แต่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการบริหารกำไร ส่วนความเสี่ยงทางการเงิน มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน และความสามารถในการทำกำไร มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการกำกับดูแลกิจการ การบริหารกำไรและผลการดำเนินงาน แต่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการวางแผนภาษี สำหรับระดับการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีตัวตน มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน แต่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการกำกับดูแลกิจการ นอกจากนี้โครงสร้างการถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการกำกับดูแลกิจการ

สรุปผลการวิจัยในภาพรวมได้ว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นบริษัทครอบครัว เมื่อมีการบริหารกำไรและ/หรือการวางแผนภาษี จะมีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานในทางลดลง รวมทั้งถ้ามีการวางแผนภาษีเพิ่มขึ้นย่อมส่งผลกระทบต่อการบริหารกำไรในทางเพิ่มขึ้นด้วย แต่ถ้าบริษัทมีการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ก็จะช่วยลดการวางแผนภาษีและ/หรือการบริหารกำไรลง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานในทางเพิ่มขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

ในภาพรวม พบว่าข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกับตัวแบบทางทฤษฎี จากภาพ 6 ที่แสดงไว้ในภาคผนวก ข รวมทั้งการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีอิทธิพลในเชิงบวกทั้งทางตรงและทางอ้อมกับผลการดำเนินงาน ผ่านการวางแผนภาษีและ/หรือการบริหารกำไร ซึ่งสรุปผลอิทธิพลทางตรง แสดงไว้ตามตาราง 18 สรุปผลอิทธิพลทางอ้อม ตามตาราง 19 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

การกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการวางแผนภาษีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการกำกับดูแลกิจการที่ดีช่วยลดการวางแผนภาษี (TAX/ASSET มีค่าสูง) ผลการวิจัยสอดคล้องกับทฤษฎีตัวแทนและงานวิจัยของ Desai, Dyck and Zingales (2007, pp. 618-619) McGuire (2008) Otusanya (2010) Rego and Wilson (2010, p. 28) Lo, Wong, and Firth (2010, p. 225) Balakrishnan, Blouin and Guay (2011, p. 25) Lanis and

Richardson (2011, p. 50) และ Hope, Ma and Thomas (2011) แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของ Desai and Dharmapala (2006, p. 148) และ Wang (2010, p. 5) อาจเป็นเพราะบริษัทเปิดเผยข้อมูลค่าใช้จ่ายภาษีเพิ่มขึ้น จะช่วยลดความไม่เท่าเทียมกันในการรับรู้ข้อมูลระหว่างบุคคลภายในและบุคคลภายนอก รวมทั้งเจ้าหน้าที่รัฐ บริษัทจึงได้รับคะแนนการกำกับดูแลกิจการเพิ่มขึ้นและลดการวางแผนภาษีลง

ส่วนการวางแผนภาษีมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการบริหารกำไรอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการวางแผนภาษีส่งผลให้มีการบริหารกำไรเพิ่มขึ้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับข้อสมมติฐานทางการเมืองและงานวิจัยของ Lin (2006, p. 163) Ayers, Laplante and McGuire (2008) Frank, Lynch and Rego (2008, p. 2) และ Marques, Rodrigues and Craig (2011, p. 95) แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของ Erickson, Hanlon and Maydew (2004, p. 406) อาจเป็นเพราะในประเทศไทยหลักการทางบัญชีมีสัมพันธ์กับหลักเกณฑ์ทางภาษีมาก วัตถุประสงค์เบื้องต้นในการจัดทำรายงานทางการเงินจะเพื่อวัตถุประสงค์ทางภาษี ซึ่งผู้บริหารมีแรงจูงใจในการบริหารรายงานทางการเงินเพื่อให้ค่าใช้จ่ายภาษีลดลง และเพื่อลดความเสี่ยงทางการเมือง ผู้บริหารจะทำการบริหารกำไร โดยจะเลือกนโยบายการบัญชีที่ช่วยลดกำไรลงเช่นเดียวกับนโยบายภาษีเพื่อไม่ให้เป็นที่สนใจของรัฐบาล เช่น กำหนดนโยบายการลงทุนในสินทรัพย์ ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากการหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคาโดยวิธีพิเศษ (Initial Methods) เป็นต้น

การกำกับดูแลกิจการที่ดี มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีผลกระทบในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ผลการวิจัยสอดคล้องกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) และงานวิจัยของ Klapper, and Love (2004, p. 723) Brown and Caylor (2004, pp. 3-4) Cheung, et al. (2007, pp. 120-122) Larcker, Richardson and Tuna (2007, p. 38) Ammann, Oesch and Schmid (2011, p. 54) Limpaphayom and Connelly (2004, pp. 30-34) และ Kouwenberg (2006, pp. 21-22) แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของ Bhagat and Bolton (2008, pp. 258-259) Epps, and Cereola (2008, p. 1135) Ertugrul and Hegde (2009) Price, Román and Rountree (2011, p. 76) Nittayagasetwat and Nittayagasetwat (2006, p. 99) และ Jiamsagul (2007) อาจเป็นเพราะบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่มีลักษณะการถือหุ้นแบบกระจุกตัวและเป็นบริษัทครอบครัว ซึ่งมีอำนาจควบคุมและมีส่วนได้เสียในกิจการจำนวนมาก จึงให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อต้องการรักษาชื่อเสียงวงศ์ตระกูลและต้องการสืบทอดกิจการให้แก่ทายาทรุ่นต่อไป

ขณะที่การบริหารกำไรและการวางแผนภาษี มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการบริหารกำไรและการวางแผนภาษีมีผลกระทบในเชิงลบกับผลการดำเนินงาน ผลการวิจัยสอดคล้องกับทฤษฎีการบัญชีแบบโพสิทีฟ (Positive Accounting Theory) และงานวิจัยของ Teoh, Welch and Wong (1998a, p. 63) Teoh, Welch and Wong (1998b, p. 1935) Limpaphayom and Ngamwutikul (2004, p. 307) Collins, Guenther and Jones (2001) Dhaliwal, Gleason and Mills (2004) Gleason and Mills (2007) Tang and Firth (2006) Dhaliwal, et al. (2008) และ Blaylock, Shevlin and Wilson (2010, p. 31) แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของ Jiraporn, et al. (2006, p. 4) Bowen, Rajgopal and Venkatachalam (2008, p. 353, 395) Dhaliwal, Heitzman and Li (2005, p. 3) Wilson (2007) Atwood, Drake and Myers (2010, p. 111) และ Minnick and Noga (2010, p. 703) อาจเป็นเพราะผู้บริหารส่วนใหญ่มาจากบุคคลภายในครอบครัว ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจควบคุมและรับผิดชอบในการตัดสินใจเลือกนโยบายการบัญชี และการนำเสนอข้อมูลในรายงานทางการเงิน ผู้บริหารจึงมีโอกาสเลือกนโยบายการบัญชีและจำกัดการนำเสนอข้อมูลในรายงานทางการเงิน ตลอดจนเลือกรูปแบบการบริหารงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและครอบครัว นอกจากนี้บริษัทครอบครัวสามารถติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานผ่านช่องทางอื่นนอกเหนือจากรายงานทางการเงิน จึงทำให้บริษัทครอบครัวไม่มีแรงกดดันในการรายงานกำไรให้เป็นไปตามเป้าหมาย โดยอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของข้อมูลและการเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะลดลง รวมทั้งถ้าบริษัทครอบครัวทำการบริหารกำไรและ/หรือการวางแผนภาษี อาจทำให้นักลงทุนสงสัยในพฤติกรรมของผู้บริหาร จึงตอบสนองในทางลบ

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้ไม่พบว่าการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับการบริหารกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่คาดหมายไว้ อาจเป็นเพราะโครงสร้างของกลุ่มธุรกิจยังมีการถือหุ้นแบบประชิด ซึ่งผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจควบคุมใช้เป็นเกราะป้องกันตนเองในกรณีที่การบริหารงานขาดประสิทธิภาพ หรือไม่โปร่งใส รวมทั้งสามารถใช้อำนาจกับบริษัททุกแห่งของกลุ่มธุรกิจในเครือเดียวกัน จึงทำให้กระบวนการกำกับดูแลกิจการไม่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งแม้ว่าในปี พ.ศ. 2554 จะมีการปรับปรุงเกณฑ์การประเมินการกำกับดูแลกิจการ แต่หลักเกณฑ์ส่วนใหญ่ เป็นการประเมินทางด้านการเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใสด้านการเงิน ตลอดจนความรับผิดชอบของผู้บริหาร โดยไม่มีข้อกำหนดในการประเมินความเสี่ยงทางการเงินและบัญชี และบริษัทส่วนใหญ่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดเท่ากับที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนดเท่านั้น จึงอาจทำให้งานวิจัยนี้ไม่พบอิทธิพลดังกล่าว ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ

Bergstresser and Philippon (2006, p. 528) Larcker, Richardson and Tuna (2007, p. 4) และ Siregar and Utama (2008, p. 1)

ขณะที่ทิศทางของอิทธิพลในปี พ.ศ.2553 แตกต่างจากปี พ.ศ.2554 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่คาดหมายไว้ อาจเป็นเพราะว่าในปี พ.ศ.2554 มีการบังคับใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน ที่แต่เดิมบริษัทส่วนใหญ่จะบันทึกรายการในส่วนของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ โดยการบังคับใช้มาตรฐานการบัญชีดังกล่าว ทำให้บริษัทแสดงฐานะการเงินได้ถูกต้องยิ่งขึ้น นอกจากนั้นในปี พ.ศ.2553 การกำกับดูแลกิจการมีอิทธิพลต่อการวางแผนภาษีแตกต่างจากปี พ.ศ. 2554 และไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่คาดหมายไว้ อาจเป็นเพราะว่าในปี พ.ศ. 2553 ยังไม่มีการบังคับใช้มาตรฐานการบัญชีหลายฉบับที่อาจมีผลกระทบต่อการวางแผนภาษี เช่น มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สัญญาเช่า มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม เป็นต้น จึงทำให้งานวิจัยนี้ไม่พบอิทธิพลดังกล่าว

อิทธิพลทางอ้อมอธิบายโดยใช้ทฤษฎีสัมประสิทธิ์อิทธิพล (Path Coefficient Theory) ซึ่งการคำนวณค่าอิทธิพลทางอ้อมจะนำค่าอิทธิพลทางตรง(β) มาคูณกัน (Hair, et al., 2006, p. 870) โดยผลของอิทธิพลทางตรงแสดงให้เห็นว่าการกำกับดูแลกิจการไม่มีอิทธิพลทางตรงกับการบริหารกำไร แต่มีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางตรงกันข้าม ผ่านการวางแผนภาษีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมทั้งการกำกับดูแลกิจการมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผ่านการบริหารกำไร และ/หรือการวางแผนภาษี กอปรกับการวางแผนภาษีมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผ่านการบริหารกำไร

ตัวแปรควบคุมงานวิจัยพบว่า ขนาดบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการกำกับดูแลกิจการและการวางแผนภาษีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าบริษัทขนาดใหญ่ มีการปฏิบัติตามข้อปฏิบัติในการกำกับดูแลกิจการที่ดี หรือมีการวางแผนภาษีที่ดี มากกว่าบริษัทขนาดเล็ก เพราะบริษัทขนาดใหญ่มีผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทั้งทางด้านบัญชีและทางด้านภาษีมากกว่า มีสถานะและแหล่งเงินทุนเหนือกว่า ทำให้สามารถต่อรองให้มีการออกกฎหมายภาษีที่สอดคล้องกับผลประโยชน์ของบริษัท เมื่อบริษัทมีระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี หรือมีการวางแผนภาษีที่ดี จะมีผลกระทบในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chen, Elder and Hsieh (2007, p. 95) Kim and Limpaphayom (1998) Kouwenberg (2010) Richardson and Lanis (2007, p. 702) และธัญพร ตันตียวงค์ (2552, หน้า 21)

อย่างไรก็ตาม ขนาดบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการบริหารกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าบริษัทขนาดใหญ่ ได้รับความสนใจและถูกควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดจากหน่วยงานของรัฐบาลและสังคม ก็จะจำกัดการบริหารกำไรโดยใช้วิธีการที่มีความเสี่ยง เพราะกลัวเสียชื่อเสียง ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Zimmerman (1983) และ Wang (2010)

ส่วนความเสี่ยงทางการเงิน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า บริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมสูงจะมีผลกระทบในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน เพราะว่าการหาเงินทุนจากการก่อหนี้ จะได้รับประโยชน์ทางภาษีคือสามารถนำดอกเบี้ยจ่ายไปหักเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีได้ ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Richardson and Lanis (2007, p. 702) Badertscher, Katz and Rego (2010) และ Wang (2010)

ความสามารถในการทำกำไร มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการกำกับดูแลกิจการ การบริหารกำไรและผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงถึง บริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรสูงจะมีผลกระทบในเชิงบวกกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี การบริหารกำไรและผลการดำเนินงาน ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bowen, Rajgopal and Venkatachalam (2008, p. 353) แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการวางแผนภาษีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าบริษัทที่มีความสามารถในการทำกำไรสูง จะมีการวางแผนภาษีลดลง (TAX/ASSET มีค่าสูง) เพราะบริษัทที่มีกำไรสูงจะมีค่าใช้จ่ายภาษีสูงตามไปด้วย ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญพร ตันติยวงค์ (2552, หน้า 41)

ระดับการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีตัวตน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงถึงการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีตัวตนสูง มีผลกระทบทำให้ค่าใช้จ่ายภาษีลดลง ซึ่งส่งผลต่อผลการดำเนินงานที่เพิ่มขึ้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Richardson and Lanis (2007, p. 702) Noor, Fadzillah and Mastuki (2010, p. 191) และ Wang (2010) แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการกำกับดูแลกิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงถึงบริษัทที่มีการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีตัวตนสูง อาจมีการควบคุมดูแลไม่ทั่วถึง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดี ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ammann, Oesch and Schmid (2011, p. 54)

โครงสร้างการถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการกำกับดูแลกิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงถึงการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นสูงสุดเพิ่มขึ้น (รวมถึงการถือหุ้นของครอบครัว) มีผลกระทบในเชิงลบกับการกำกับดูแลกิจการ อธิบายได้ว่าการถือหุ้นของครอบครัวเพิ่มขึ้น อาจทำ

ให้เกิดการครอบงำกิจการ รวมทั้งทำให้การสอดส่องดูแล(Monitoring) ผู้บริหารลดลง เพราะว่าผู้บริหารเป็นบุคคลภายในครอบครัว จึงทำให้คณะกรรมการบริษัทไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rachpradit, Tang and Khang (2012, p. 175)

ตาราง 24 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ปี 2554 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน	ผลการวิจัย	ความหมาย
1. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางตรงกันข้ามกับการบริหารกำไร	ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีผลกระทบต่อการบริหารกำไร
2. การวางแผนภาษีมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางเดียวกันกับการบริหารกำไร	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การวางแผนภาษีส่งผลให้เพิ่มการบริหารกำไร
3. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางตรงกันข้ามกับการวางแผนภาษี	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีช่วยลดการวางแผนภาษี
4. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงาน	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีผลกระทบในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน
5. การบริหารกำไรมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงาน	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การบริหารกำไรมีผลกระทบในเชิงลบกับผลการดำเนินงาน
6. การวางแผนภาษีมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงาน	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การวางแผนภาษีมีผลกระทบในเชิงลบกับผลการดำเนินงาน

ตาราง 24 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการวิจัย	ความหมาย
7. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางตรงกันข้ามกับการบริหารกำไรผ่านการวางแผนภาษี	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีช่วยลดการวางแผนภาษี ซึ่งการวางแผนภาษีที่ลดลงนั้น จะส่งผลกระทบต่อการบริหารกำไรในทางลดลง ดังนั้นการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีผลกระทบในเชิงลบกับการบริหารกำไร ผ่านการวางแผนภาษี
8. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานผ่านการบริหารกำไร	ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีผลกระทบต่อการบริหารกำไร แม้ว่าการบริหารกำไรจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานในทางลดลง ดังนั้นการกำกับดูแลกิจการที่ดีจึงไม่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน ผ่านการบริหารกำไร
9. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานผ่านการวางแผนภาษี	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีช่วยลดการวางแผนภาษี ซึ่งการวางแผนภาษีที่ลดลงนั้น จะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานในทางเพิ่มขึ้น ดังนั้นการกำกับดูแลกิจการที่ดีจึงมีผลกระทบในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ผ่านการวางแผนภาษี

ตาราง 24 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการวิจัย	ความหมาย
10. การวางแผนภาษีมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางตรงกันข้ามกับผล การดำเนินงาน ผ่านการบริหารกำไร	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การวางแผนภาษีส่งผลกระทบต่อ การบริหารกำไรในทางเพิ่มขึ้น ซึ่ง การบริหารกำไรที่เพิ่มขึ้นนั้น จะส่งผล กระทบต่อผลการดำเนินงานในทาง ลดลง ดังนั้นการวางแผนภาษีจึง ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน ในทางลดลง ผ่านการบริหารกำไร
11. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนน การประเมินมีอิทธิพลทางอ้อมใน ทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงาน ผ่านการบริหารกำไรและการวางแผน ภาษี	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีช่วยลด การวางแผนภาษี ซึ่งการวางแผนภาษี ที่ลดลงนั้นจะส่งผลกระทบต่อ การบริหารกำไรในทางลดลง และเมื่อ มีการบริหารกำไรลดลง จะส่งผล กระทบต่อผลการดำเนินงานในทาง เพิ่มขึ้น ดังนั้นการกำกับดูแลกิจการที่ ดี มีผลกระทบในเชิงบวกกับผลการ ดำเนินงาน ผ่านการบริหารกำไรและ การวางแผนภาษี

ตาราง 25 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ปี 2553 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน	ผลการวิจัย	ความหมาย
1. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนน การประเมินมีอิทธิพลทางตรงใน ทิศทางตรงกันข้ามกับการบริหารกำไร	ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มี ผลกระทบต่อการบริหารกำไร
2. การวางแผนภาษีมีอิทธิพลทางตรง ในทิศทางเดียวกันกับการบริหารกำไร	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การวางแผนภาษีส่งผลให้เพิ่มการ บริหารกำไร

ตาราง 25 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการวิจัย	ความหมาย
3. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางตรงกันข้ามกับการวางแผนภาษี	ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีผลกระทบต่อการวางแผนภาษี
4. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงาน	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีผลกระทบในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน
5. การบริหารกำไรมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงาน	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การบริหารกำไรมีผลกระทบในเชิงลบกับผลการดำเนินงาน
6. การวางแผนภาษีมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงาน	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การวางแผนภาษีมีผลกระทบในเชิงลบกับผลการดำเนินงาน
7. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางตรงกันข้ามกับการบริหารกำไรผ่านการวางแผนภาษี	ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีผลกระทบต่อวางแผนภาษี แม้ว่า การวางแผนภาษีจะส่งผลกระทบต่อ การบริหารกำไร ดังนั้นการกำกับดูแลกิจการที่ดีจึงไม่มีผลกระทบต่อ การบริหารกำไร ผ่านการวางแผนภาษี
8. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานผ่านการบริหารกำไร	ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีผลกระทบต่อการบริหารกำไร แม้ว่า การบริหารกำไรจะส่งผลกระทบในเชิงลบกับผลการดำเนินงาน ดังนั้นการกำกับดูแลกิจการที่ดีจึงไม่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน ผ่านการบริหารกำไร

ตาราง 25 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการวิจัย	ความหมาย
9. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานผ่านการวางแผนภาษี	ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีผลกระทบต่อวางแผนภาษี แม้ว่า การวางแผนภาษีจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน ดังนั้น การกำกับดูแลกิจการที่ดี จึงไม่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานผ่านการวางแผนภาษี
10. การวางแผนภาษีมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงาน ผ่านการบริหารกำไร	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การวางแผนภาษีส่งผลกระทบต่อการบริหารกำไรในทางเพิ่มขึ้น ซึ่งการบริหารกำไรที่เพิ่มขึ้นนั้น จะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานในทางลดลง ดังนั้นการวางแผนภาษีจึงส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานในทางลดลง ผ่านการบริหารกำไร
11. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานผ่านการบริหารกำไรและการวางแผนภาษี	ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีผลกระทบต่อวางแผนภาษี แม้ว่า การวางแผนภาษีจะส่งผลกระทบต่อการบริหารกำไร และบริหารกำไร จะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน ดังนั้นการกำกับดูแลกิจการที่ดีจึงไม่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน ผ่านการบริหารกำไรและการวางแผนภาษี

ตาราง 26 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานในภาพรวม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน	ผลการวิจัย	ความหมาย
1. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางตรงกันข้ามกับการบริหารกำไร	ปฏิเสธสมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีผลกระทบต่อการบริหารกำไร
2. การวางแผนภาษีมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางเดียวกันกับการบริหารกำไร	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน	การวางแผนภาษีส่งผลให้เพิ่มการบริหารกำไร
3. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางตรงกันข้ามกับการวางแผนภาษี	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีช่วยลดการวางแผนภาษี
4. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงาน	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีผลกระทบในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน
5. การบริหารกำไรมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงาน	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน	การบริหารกำไรมีผลกระทบในเชิงลบกับผลการดำเนินงาน
6. การวางแผนภาษีมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงาน	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน	การวางแผนภาษีมีผลกระทบในเชิงลบกับผลการดำเนินงาน
7. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางตรงกันข้ามกับการบริหารกำไรผ่านการวางแผนภาษี	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีช่วยลดการวางแผนภาษี ซึ่งการวางแผนภาษีที่ลดลงนั้น จะส่งผลกระทบต่อการบริหารกำไรในทางลดลง ดังนั้นการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีผลกระทบในเชิงลบกับการบริหารกำไร ผ่านการวางแผนภาษี

ตาราง 26 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการวิจัย	ความหมาย
8. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานผ่านการบริหารกำไร	ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีไม่มีผลกระทบต่อการบริหารกำไร แม้ว่าการบริหารกำไรจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานในทางลดลง ดังนั้นการกำกับดูแลกิจการที่ดีจึงไม่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานผ่านการบริหารกำไร
9. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานผ่านการวางแผนภาษี	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีช่วยลดการวางแผนภาษี ซึ่งการวางแผนภาษีที่ลดลงนั้น จะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานในทางเพิ่มขึ้น ดังนั้นการกำกับดูแลกิจการที่ดีจึงมีผลกระทบในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ผ่านการวางแผนภาษี
10. การวางแผนภาษีมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงาน ผ่านการบริหารกำไร	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การวางแผนภาษีส่งผลกระทบต่อการบริหารกำไรในทางเพิ่มขึ้น ซึ่งการบริหารกำไรที่เพิ่มขึ้นนั้น จะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานในทางลดลง ดังนั้นการวางแผนภาษีจึงส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานในทางลดลง ผ่านการบริหารกำไร

ตาราง 26 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการวิจัย	ความหมาย
11. การกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินมีอิทธิพลทางอ้อมในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานผ่านการบริหารกำไรและการวางแผนภาษี	ไม่สามารถ ปฏิเสธ สมมติฐาน	การกำกับดูแลกิจการที่ดีช่วยลดการวางแผนภาษี ซึ่งการวางแผนภาษีที่ลดลงนั้นจะส่งผลกระทบต่อการบริหารกำไรในทางลดลง และเมื่อมีการบริหารกำไรลดลง จะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานในทางเพิ่มขึ้น ดังนั้นการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีผลกระทบในเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ผ่านการบริหารกำไรและการวางแผนภาษี

ข้อจำกัดของงานวิจัย

ข้อจำกัดของงานวิจัยฉบับนี้มีหลายประการ การนำผลงานวิจัยครั้งนี้ไปใช้อ้างอิงควรเป็นไปด้วยความระมัดระวังภายใต้ข้อจำกัดต่างๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทั้งหมดที่ใช้ในครั้งนี้ เป็นข้อมูลจากรายงานทางการเงิน และข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะเท่านั้น ซึ่งไม่ได้ใช้ข้อมูลภายในของบริษัทจดทะเบียนในการประเมิน โดยถ้ามีรายละเอียดข้อมูลภายในของบริษัท และมีรายละเอียดข้อมูลจากแบบแสดงรายการภาษีของบริษัทเพิ่มเติม จะทำให้ผลการวิจัยมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

2. การเก็บข้อมูลโครงสร้างการถือหุ้น ส่วนใหญ่ในงานวิจัยในอดีตจะใช้ตัวแปรเทียมเป็นตัววัดค่า แต่งานวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวเลขเปอร์เซ็นต์การถือหุ้นของผู้ถือหุ้นสูงสุด โดยรวมบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกันในลักษณะของการเป็นเครือญาติกัน เช่น นามสกุลเดียวกัน คู่สมรส พี่น้อง บิดา มารดา สะใภ้ เขย รวมทั้งบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องกัน เพื่อให้ข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ ขณะที่ข้อมูลผู้ถือหุ้นที่แท้จริงไม่สามารถวัดได้อย่างชัดเจน จึงมีข้อจำกัดในการนำผลงานวิจัยไปใช้

3. การวัดค่าการวางแผนภาษีในครั้งนี้ ใช้ค่า TAX/ASSET อย่างไรก็ตามการวางแผนภาษีไม่มีตัววัดค่าที่มีความถูกต้องแน่ชัด เพราะว่าการวางแผนภาษีมีวิธีการที่สลับซับซ้อน รูปแบบและวิธีการในการวางแผนภาษีเป็นข้อมูลที่ไม่มีการเปิดเผย รวมทั้งผลกระทบจากการวางแผนภาษี

ไม่สามารถวัดได้เป็นตัวเลขที่ชัดเจน จึงทำให้เกิดความผิดพลาดในการวัดค่าการวางแผนภาษี หรืออำนาจของการทดสอบ (power of the test) ไม่เพียงพอ

4. ประเภทกลุ่มอุตสาหกรรม แบ่งออกเป็น 7 กลุ่มตามการแบ่งกลุ่มอุตสาหกรรมของ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยวัดจากตัวแปรเทียม (0,1) แต่เนื่องจากในแต่ละกลุ่ม อุตสาหกรรมมีจำนวนข้อมูลไม่เพียงพอในการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ จึงทำให้ในการศึกษา ครั้งนี้ไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมได้

ข้อเสนอแนะ

ทิศทางของงานวิจัยในอนาคตจากข้อจำกัดและผลการวิจัยข้างต้น จึงควรทำการศึกษา เพิ่มเติมถึงประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการ การบริหารกำไรและการวางแผนภาษีที่มีผลต่อผลการดำเนินงาน ดังนี้

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการผ่านคะแนนการประเมินในอนาคต ควรใช้ข้อมูลภายในของบริษัทจดทะเบียนควบคู่กัน ซึ่งถ้าใช้ข้อมูลภายในของบริษัท และถ้าสามารถ ประเมินระดับการปฏิบัติตามข้อพึงปฏิบัติที่ดีของบริษัทจดทะเบียนได้ จะทำให้ผลการวิจัยมีความ ชัดเจนและมีประโยชน์มากยิ่งขึ้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีภาษีในประเทศไทยนั้นยังมีอยู่ค่อนข้างจำกัด จึงเห็น ว่างานวิจัยทางด้านนี้มีความสำคัญอย่างมาก ที่จะนำข้อมูลนำมาใช้ในการปรับปรุงกฎหมายภาษี และระเบียบวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีภาษี

3. งานวิจัยในอนาคตควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น ทางด้านคณะกรรมการ ตรวจสอบ ทางด้านผู้สอบบัญชี เป็นต้น ซึ่งคาดว่าปัจจัยเหล่านี้น่าจะมีความสามารถในการอธิบาย ถึงการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี รวมทั้งอธิบายพฤติกรรมในการบริหารกำไรและ การวางแผนภาษีเพิ่มเติม

4. การศึกษาในครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งแตกต่างจากในอดีตที่ส่วนใหญ่ศึกษาในประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยลักษณะของ ตลาดหุ้นไทยมีลักษณะเหมือนกับกลุ่มประเทศในแถบเอเชียตะวันออก เพราะมีการกระจุกตัวของ ผู้ถือหุ้นและกฎหมายคุ้มครองนักลงทุนมีจำนวนน้อย (Klapper and Love, 2004, p. 723) ดังนั้น องค์ความรู้ที่ได้จากผลการศึกษาในครั้งนี้อาจจะสามารถขยายงานไปสู่ตลาดหุ้นที่มีลักษณะ คล้ายกัน เช่น ตลาดหุ้นในกลุ่มประเทศในแถบเอเชียตะวันออกได้